

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.460/2023/9/I.

A felperes:

Transparency International Magyarország Alapítvány
1055 Budapest, Falk Miksa utca 30. IV/2.

A felperes képviselője:

[REDACTED]

Az alperes:

Nemzeti Koncessziós Iroda
1011 Budapest, Iskola utca 13.

Az alperes képviselője:

[REDACTED]

A beavatkozó:

MOHU MOL Hulladékgazdálkodási Zrt.
1117 Budapest, Galvani utca 44.
az alperes pernyertessége érdekében

A beavatkozó képviselője:

[REDACTED]

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 69.P.21.373/2023/19.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes és alperesi beavatkozó

Ítélet

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy [REDACTED] forint + áfa, az alperesi beavatkozót, hogy [REDACTED] forint + áfa másodfokú perköltséget 15 napon belül fizessen meg a felperesnek.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetével egyezően kötelezte az alperest, hogy elektronikus úton, kereshető formában, a miklos.ligeti@transparency.hu elektronikus levélcímre megküldve adja ki a felperesnek a Magyar Állam és a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. között az egységes hulladékgazdálkodási tevékenység tárgyában 2022. július 28. napján ellenjegyzett megállapodás és koncessziós szerződés valamennyi mellékletét. Kötelezte az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy fejenként fizessenek meg a felperesnek [REDACTED] + áfa perköltséget, és megállapította, hogy a per tárgyi illetékmentes.
- [2] Rögzítette, a perben nem volt vitás, hogy a koncessziós szerződés összes melléklete az alperes kezelésében áll, és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. és 6. pontja szerinti közérdekű és közérdekből nyilvános adatnak minősül, kizárólag az volt vitatott, hogy az egyes mellékletek tartalma üzleti titok-e, és amennyiben igen, van-e helye a nyilvánosság korlátozásának. Az alperes és a beavatkozó összességében arra hivatkoztak, hogy az általuk megjelölt mellékletek üzleti titoknak minősülnek, ennek vizsgálata céljából a beavatkozó ezeket adathordozón zártan csatolta. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes és a beavatkozó nem differenciáltak az adatelvnek megfelelően a mellékletekben rögzített adatok között, az iratbetekintésből kizárt mellékletek, illetve mellékletrészek egészét tekintették olyan adatnak, amelyek nyilvánossága a beavatkozó üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Emellett kiemelte, bár a beavatkozó monopolhelyzete valóban nem hat ki a vele szerződő alvállalkozók ajánlataira, tehát monopolhelyzetű koncessziós társaság esetében sem kizárt elvileg az adatnyilvánosság piactorzító hatása, de nem osztja azt az alperesi álláspontot, hogyha egy adatnak befolyása van egy piaci szereplő esetleges viselkedésére vagy ajánlatára, akkor az vagyoni értékkel bír. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem a piactorzító hatásnak van relevanciája, hanem – az Infotv. 27. § (3) bekezdésére tekintettel – annak, hogy a mellékletek üzleti titoknak minősülnek-e. Ez azonban nincs így, miután a koncessziós szerződés megkötése, annak minden egyes mellékletével együtt, közpénzekkel való gazdálkodásnak minősül, így az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésének megfelelően mindenképpen közérdekű adat. A nyilvánosság elől elzárni kívánt mellékletek nem tartalmazznak olyan adatokat, amelyek megismerése a beavatkozó üzleti tevékenységét illetően aránytalan sérelmet okozna. Kiemelte továbbá, hogy az alperes és a beavatkozó nem adták elő, hogy a beavatkozó már bármilyen ajánlatot közzétett volna, így pusztá feltételezés, hogy a mellékletek ismerete az alvállalkozók árait felhajtja. Emellett az Infotv. 27. § (3) bekezdése értelmében az esetleges, sőt, aránytalan sérelem sem lehet akadálya a közérdekből nyilvános adatok megismerésének. Az 1. és 5. számú mellékletekről azt állapította meg, hogy a közfeladat mibenléte mindenképpen közérdekű adat,

így a közfeladat részletes leírása, a részfeladatok, műszaki tartalmak ismertetése nem zárható el a nyilvánosság elől. A szerződések paraméterei egyébként majd az alperes (helyesen: a beavatkozó) ajánlattételi felhívásaiból is kiderülnek, a konkrét feladatról a szerződő partnerek nyilvánvalóan értesülnek, de nem vezethető le a feladat ismeretéből az ellenérték meghatározásához, annak számszerűsítéséhez szükséges adat. A 2. számú melléklet a beavatkozó által elvégzendő beruházásokat tartalmazza, az 1. és a 3. rész tételenként az egyes beruházások, beszerzések, illetve eszközök maximális fajlagos fejlesztési költségét is. Ugyanakkor miután az ajánlattételi felhívások nem ismertek, és azok léte, tartalma is csak feltételezés, nem szükségszerű, hogy az alvállalkozók a maximális költségeket egyáltalán megismerjék, vagy ehhez az ajánlatuk igazodjék. A 3. számú mellékletben a koncesszor bevételei és az árszabályozási módszertan tervezete szerepel. Ebből megismerhető a beavatkozó által hivatkozott képlet is, ez azonban megint csak az állam közpénzzel való gazdálkodására vonatkozik, így nyilvános, és a beavatkozó érdeksérelme, illetve annak aránytalansága nem állapítható meg. A melléklet egyébként a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) szerződéskötéskor hatályos 53/E. § (2) bekezdésén, 53/G. § (1) bekezdésén, 53/N. §-án és 92/J. §-án alapul, a módszertan elkészítése jogszabályi kötelezettség. A 8/A. és 8/B. mellékletek szerződéstervezetek, azokban összegek, bankszámlaadatok nem szerepelnek. Az üzletrészek megszerzéséből a beavatkozóval szerződő alvállalkozók semmilyen következtetést nem tudnak levonni a saját szolgáltatásuk árazásáról, vagy más, a majdani ajánlataikra kihatással lévő előnyről. Tehát összességében a mellékletek nyilvánosságából fakadó hátrány csupán feltételezés, emellett pedig nem a mellékletek, hanem a beavatkozó jövőbeli ajánlatai révén jutnak majd a piaci szereplők olyan adatokhoz, amelyek alapján a közöttük fennálló versenyhelyzetben számukra előnyös ajánlatot tesznek, az ajánlattevők előnye azonban nem szükségképpen az ajánlatkérő hátránya. A 9. és 10. számú mellékletekről az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok az adathordozón nem szerepelnek, az Infotv. 31. § (2) bekezdésében előírt bizonyítás így hiányos volt. Emellett kifejtette, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (Kbt.) rendelkezései nem írják felül az Infotv. szabályait, azokból az Infotv.-nyel szemben az adatnyilvánosság korlátozásának elsődlegességére nem lehet hivatkozni, a Kbt. kizárólag a közbeszerzési eljárásokra irányadó.

- [3] Az ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó is terjesztett elő fellebbezést.
- [4] Az alperesi beavatkozó fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla a keresetet utasítsa el a koncessziós szerződés 1. számú melléklete, 2. számú melléklete, 3. számú melléklete, 5. számú melléklete, valamint 8/A. és 8/B. számú melléklete vonatkozásában, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.
- [5] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg megfelelően, miért nem fogadta el, hogy a mellékletek nyilvánosságra kerülése üzleti titokként aránytalan sérelmet jelent a beavatkozóknak. Az indokolás összemosza, hogy a mellékletek üzleti titokként minősítését kérdőjelezi meg, vagy azt, hogy az üzleti titok nyilvánosságra hozatala aránytalan sérelmet okoz. Azt is csak sommásan közli, hogy a mellékletek tartalma önmagában nem bír vagyoni értékkel, de nem derül ki, hogy ennek mi az indoka. Egyébként pedig az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (Ütv.) 1. § (1) bekezdésének megfelelően a vagyoni érték nem az üzleti titok fogalmi eleme, hanem a titkosság következménye. A mellékletek tartalma az Ütv.-ben írt fogalomnak megfelel, az Infotv. 27. § (2) bekezdés h) pontja és a 23. § (3) bekezdésének (helyesen: 27. § (3) bekezdésének) második fordulata pedig kifejezetten lehetőséget teremt az Ütv. rendelkezéseinek alkalmazására és arra, hogy az alperes üzleti titokra hivatkozással tagadja meg az adatkiadást. Ezt már önmagában az igazolja, hogy az Infotv. 31. § (4) bekezdése

megengedi a beavatkozást az üzleti titok jogosultja részére, tehát nem lehet helyes az az értelmezés, hogy az üzleti titok nem lehet akadálya a kért információ megismerésének. Amennyiben az alperes igazolja, hogy az üzleti titok nyilvánossága a beavatkozó számára a gazdasági tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okoz, akkor az alapot ad az adatigénylés megtagadására, és az aránytalan sérelem fennállását az alperes, illetve a beavatkozó bizonyította. Helyesen rögzíti az elsőfokú ítélet, hogy önmagában a beavatkozó monopol helyzetéből nem következik, hogy kizárt a nyilvánosságra kerülő információk piactorzító hatása. A beavatkozó által a jövőben megvalósítandó feladatok esetén beavatkozási érdek és áttételesen közérdek is, hogy minél teljesebb módon valósulhasson meg az alvállalkozók versenye anélkül, hogy például részletesen ismernék előre az adott feladatellátásra szánt maximális összeget. Ha valamilyen titkos, nem közismert tény, információ megismerése esetén harmadik felek, gazdasági szereplők viselkedése megváltozik, azaz más tartalmú ajánlatot tesznek alvállalkozóként, az szükségszerűen vagyoni értékkel is bír. Kiemelte, hogy az alperes, illetve a beavatkozó nem know-how fennállására hivatkozott, amely az üzleti titok egy speciális esete, hanem az üzleti titok általános fogalmára, amely ennél lényegesen tágabb. Életszerűtlen, hogy a közel egy óra alatt, amelyet a törvényszék a mellékletek tanulmányozásával töltött, mindezeket meg tudta volna ítélni.

- [6] Az 1. és az 5. számú melléklet a koncesszor által végzendő közfeladat végleges műszaki tartalmát határozza meg, és a beavatkozó feladatainak olyan mértékű részletezését tartalmazza, amelyből a potenciális szerződéses partnerei, jövőbeni beszállítói többletinformációra tesznek szert. A beavatkozó esetleges szerződéskötési kényszerét az egyes részfeladatok paramétereinek ismerete alapján a szerződő partnerek kihasználhatják, a szolgáltatás ellenértékét indokolatlanul feltornázza. Különbséget kell tenni a közfeladat általános tartalma között, amelyet a nyilvánosság megismerhet, és a beavatkozó feladatainak, illetve jövőbeli terveinek, már-már az üzleti terv szintjét elérő dokumentációjának nyilvánosságra hozatala között. Az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy az alperes (helyesen: a beavatkozó) felhívásaiból az egyes szerződések paramétereit majd úgyis kiderülnek. Ugyanakkor a normál ügymenet szerint a pályázók csak az adott feladat megvalósításához szükséges információkkal rendelkeznek. A mellékletek közzététele esetén viszont nagyságrendekkel többet tudnak meg arról is, hogy a következő évek során milyen más feladatok merülhetnek fel, ezek hogy kapcsolódnak egymáshoz, és mindez aránytalan sérelmet okozna a beavatkozónak. A 2. számú melléklet a beruházásokra és beszerzésekre vonatkozik, egy sor feltételt, jövőben elérendő eredményt, várakozást tartalmaz arról, hogy a beavatkozónak pontosan milyen kategóriában, milyen létesítményt kell létrehoznia, mihez mit kell beszereznie, és hogy az egyes előírt beruházásokra legfeljebb mekkora forrást használhat fel. Ezek az ismeretek a pályázati eljárások hatékonyságát és célszerűségét veszélyeztetik, különösen a beruházásokra fordítható maximális költségek, hiszen ebből következtetni lehet arra, hogy pontosan milyen típusú beruházást, milyen mennyiségben, mekkora maximális forrás felhasználásával kíván, illetve köteles a beavatkozó elvégezni, tehát a potenciális partnerek az árazásukat nem a versenyképességükhöz, hanem a beavatkozó felhasználható fedezetéhez igazítják, ami súlyosan rontja a későbbi tárgyalási pozícióját. Kihhasználhatják az egyes beruházások megvalósítására a beavatkozót terhelő időnyomást, illetve várhatóan a keretösszeghez közeli árajánlatot fognak tenni még akkor is, ha a beruházás olcsóbban kivitelezhető lenne. Ezek az ismeretek tulajdonképpen a beavatkozó hosszútávú üzleti terve részeként is felfoghatók, nyilvánvalóan méltánytalan helyzetbe hozná ezek nyilvánosságra kerülése. Ebből a szempontból irreleváns, hogy jelenleg folytat-e beszerzési eljárást vagy tárgyal-e egy szerződés megkötéséről, miután éppen arra hivatkozik, hogy a kiadni kért adatok megismerése a jövőben megkötendő szerződéseit tekintetében jár ilyen hátránnyal. A koncessziós szerződés alapján 35 évig fogja ellátni a feladatait, ezalatt még számos alvállalkozói szerződést fog kötni. Az, hogy a beszerzendő szolgáltatás maximális fedezetének ismerete árfelhajtó hatással bír, egy egyszerű,

köztudomású gazdasági összefüggés. Kiemelte továbbá, hogy egy közbeszerzés során a szolgáltatás tartamát az ajánlatkérő határozza meg, és az ajánlattevők tipikusan az árban versenyeznek, de nem ismertetik velük a rendelkezésre álló fedezet összegét, sőt, a Kbt. 68. § (4) bekezdésének megfelelően annak nyilvánosságra hozatala még az eljárás lezárását követően sem kötelező. Így az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a beavatkozó jövőbeli partnerei a szolgáltatások tartalmában történő versengéssel kompenzálják az árverseny többletinformáció miatti torzulását. A 3. számú melléklet a koncesszor bevételeiről szól, és a közfeladat ellátásához kötődően beszédhető bevételekkel kapcsolatban ír elő árképzési módszertant, amelynek része az alvállalkozók indokolt költségeinek, díjainak árképzése is. Ennek megismerése megint csak rontaná a beavatkozó tárgyalási pozícióját a potenciális alvállalkozóival szemben, ezzel aránytalan sérelmet okozva, hiszen ebben az esetben nyilvánosságra kerülne, hogy a beavatkozó milyen feltételekkel vehet igénybe alvállalkozókat, különösen, hogy a rájuk fordított költségek elszámolása indokoltságának megállapítása milyen módon történhet. A 8/A. és 8/B. mellékletek üzletrész-átruházási szerződések, a tranzakciók ütemezésének részletes tervét tartalmazzák, amelyből megismerhető, hogy a beavatkozónak további erőforrások kerülhetnek biztosításra a jövőben. A tranzakciók zárásának időbeli ütemezése és az ehhez kapcsolódó részfeladatok, illetve az így a beavatkozónak biztosított további erőforrásokat tartalmazó adatok nyilvánosságra kerülése méltánytalan hátrányt okozna, mivel ezen adatok ismerete az adott erőforrásokkal érintett feladatok kapcsán más, hasonló erőforrást biztosítani képes potenciális jövőbeli partnerek tárgyalási pozícióját erősítheti a beavatkozóval szemben. Kiemelte, hogy a 9. és 10. számú mellékleteket azért nem csatolta, mert a beavatkozó üzleti titok fennállására nem hivatkozott, ezzel kapcsolatban az alperes a Kbt. alapján terjesztett elő ellenkérelmet.

- [7] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.
- [8] Előadta, hogy a szerződés 1. számú melléklete, 2. számú mellékletének 1., 3. és 4. része, 3. számú melléklete, 6. számú melléklete, 8/A. és 8/B. számú melléklete, 9. és 10. számú melléklete üzleti titkokat tartalmaznak. A mellékletek tágabb adatkört tartalmaznak, mint ami eddig nyilvánosságra került, és ezek nyilvánosságra hozatala az alperesi beavatkozó üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Az üzleti titok minőség és a nyilvánosságra kerülés esetén bekövetkező aránytalan sérelem körében a beavatkozóval egyezően érvelt, kiemelte, hogy a tényleges műszaki tartalmat a szerződés 1., 2. és 5. számú melléklete tartalmazza, és az ellenérték meghatározásával függ össze a 3., 6., 9. és 10. számú melléklet. Emellett hangsúlyozta, hogy a bíróságnak először azt kellett volna megállapítani, hogy van-e valamilyen szakkérdés az ügyben, erről ugyanis az elsőfokú bíróság nem győződött meg. A több száz oldalnyi csatolt iratot az elsőfokú bíróságnak mindössze 40 perc alatt vizsgálta meg, de ezalatt nem lehetett ideje megalapozott álláspont kifejtésére. Továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 183. § (1) bekezdése és 6. §-a alapján az elsőfokú bíróságnak a jogvita kereteit a felek számára meg kellett volna határoznia. Ehelyett egy felületes vizsgálattal lezárta az elsőfokú eljárást, holott erre a vizsgálatra nagyobb részben szakértelme sem volt. Az alperes megjelölte azokat a kérdéseket is, amelyek álláspontja szerint szakkérdésnek minősülnek, és amelyekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem tett eleget a törvényi előírásoknak, mivel ezt a felekkel nem közölte. Kiemelte továbbá, hogy a Kbt. 45. § (1) bekezdése kizárólag betekintési jogot biztosít, de azt is csak az eljárásban résztvevő nem nyertes ajánlattevőknek. A 145. § (2) bekezdésének és 177. § (1) bekezdésének megfelelően pedig polgári bíróság csak akkor alkalmazhat jogkövetkezményt, ha a Kbt. megsértését a döntőbizottság megállapította.

- [9] A felperes fellebbezési ellenkérelmeiben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [10] Álláspontja szerint az általa igényelt adatok nem minősülnek üzleti titoknak. Az Ütv. az üzleti titok fogalom meghatározása során a vagyoni értéken túl többletkövetelményeket fogalmaz meg, amelyeket az alperes az elsőfokú eljárásban nem bizonyított. Önmagában az információ titkossága nem eredményezi annak vagyoni értéket, ezeknek a tényezőknek a fennállását külön-külön bizonyítani kell. Előadta emellett, hogy sem az alperes, sem a beavatkozó nem hivatkozott az elsőfokú eljárás során az Infotv. 27. § (3) bekezdésére, így nem jelölték meg a megtagadás anyagi jogi jogalapját, ezért ez a fellebbezésükben új jogállításnak minősül, amelyre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Hangsúlyozta továbbá, hogy az Infotv. 27. § (3) bekezdésének megfelelően önmagában az üzleti titok esetleges fennállása nem eredményezi az adatkiadás megtagadása jogszerűségét. Az alperesi oldalnak állítania és bizonyítania kell, hogy az adatok kiadása folytán a beavatkozó valóban aránytalan sérelmet szenvedne el, és még akkor is csak azon adatokra lehet megtagadni a kiadást, amelyek ezt a konkrétan megjelölt aránytalan sérelmet eredményezik. Az üzleti titok nem alkotmányos érdek és nem is alapvető jog, ezért ezzel szemben a bíróságnak a lehető legszélesebben kell biztosítania az információszabadság érvényesülését. Tehát önmagában az, hogy a beavatkozó gazdaságilag hátrányosabb helyzetbe kerülhet, nem eredményezi az adatkiadás (helyesen: az adatkiadás megtagadása) jogszerűségét. Az 1., 2. és 5. számú mellékletek a koncesszor által végzendő állami hulladékgyűjtési közfeladatokat tartalmazzák, így az Infotv. 3. § 5. pontja alapján nyilvánvalóan fogalmilag közérdekű adatnak minősülnek. Téves az a beavatkozó hivatkozás, hogy egyes feladategységek kikerülhetnének a közérdekű adat fogalma alól. Ezen az sem változtat, ha a beavatkozó a tevékenységet koncessziós szerződés alapján végzi, és így esetleg az adatok az üzleti tervének is a részét képezik, ugyanis a közfeladat minőséget nem szünteti meg az, ha e tevékenység egyben a beavatkozó üzleti tevékenysége is. Az, hogy a 2. számú mellékletben leírt beruházások adatainak kikerülése ránézve hátrányos lenne, a beavatkozó részéről pusztán feltételezés, mert az alvállalkozói roszhiszeműségéből indul ki. Ugyanakkor a beavatkozó mint a hulladékgyűjtéssel 35 éven keresztül monopolhelyzetben foglalkozó szervezet köteles transzparensszel kezelni a gazdálkodását, ellenkező esetben fennállhatna az az eset, hogy egy kifejezetten fajsúlyos közfeladat ellátásáról egy generációnyi időn keresztül semmilyen információval nem bírna a nyilvánosság, ami nem pusztán aránytalan, de megsemmisítő sérelmet okozna az információszabadságnak. A 3. és 6. számú melléklet az ellenértéket tartalmazza, amellyel kapcsolatban szintén hangsúlyozta, hogy bár koncesszió esetén a közfeladat-ellátás részint kikerül az államháztartás fennhatósága alól, azonban ettől a közfeladat minőség nem szűnik meg, ilyen módon a költségvetési gazdálkodás elvei, így a transzparensszel működés elve is vonatkoznak a beavatkozóra. Egyébként a jogi személyek kötelezettsége bevételeik ellenőrizhető és visszakereshető formában történő közzététele, így ezen adatok nyilvánosságra hozatala semmilyen üzleti titkot nem fed fel, az alperesi beavatkozónak pedig közfeladatot ellátó szervként amúgy is átláthatóan kell gazdálkodnia. A 8/A. és 8/B. mellékletek üzletrész-átruházást tartalmazó szerződésai körében a beavatkozó arra hivatkozott, hogy az azokkal kapcsolatos erőforrásai nyilvánosságra kerülése okozna számára aránytalan gazdasági sérelmet. Azonban az államtól vagy állami cégektől szerezne meg az üzletrészeket, így ezek átruházásának adatai az Alaptörvény 39. cikk (3) bekezdése értelmében közpénzre vonatkozó adatnak minősülnek, tehát azokat ki kell adni. Kiemelte, hogy a 4., 7. számú mellékletekkel, a 8. számú melléklet további pontjaival, a 11., 12. és 13. számú mellékletekkel kapcsolatban az alperes nem hivatkozott arra, hogy üzleti titkot tartalmaznának, tehát hallgatólagosan elismeri a kiadási kötelezettségét. Kiemelte, hogy akkor tekinthető jogszerűnek a közérdekű adatkiadás megtagadása, ha a megtagadási ok a teljes adatösszességre fennáll. Jelen esetben – ha bizonyos adatokra helyes lenne az alperes és a beavatkozó érvelése – olyan módon kellett volna megvalósítani az adatkiadást, hogy csak és kizárólag azon adatokat teszék a dokumentumban felismerhetetlenné, amelyekre jogszerűen állnak fenn a megtagadási

okok, de nem a teljes dokumentumot. Bár az alperes a fellebbezésében azt adta elő, hogy szakkérdésnek minősül az üzleti titokkal kapcsolatos állásfoglalás, erre az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott, holott ezzel kapcsolatos ellenkérelmet és bizonyítási indítványt neki kellett volna előterjesztenie, a Pp. 373. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján erre a fellebbezési eljárásban már nincs lehetőség. Egyébként nem is áll fenn szakkérdés, miután az, hogy üzleti titoknak minősül-e egy információ, jogkérdés, és erről a bíróságnak kell állást foglalnia. Az elsőfokú bíróság vizsgálata mintegy 70 perc volt, ezt követően a feleket figyelmeztette a tárgyalás berekesztésére. Ekkor sem az alperes, sem a beavatkozó nem jelezte, hogy álláspontja szerint hosszabb vizsgálat lenne indokolt, bár esetleges nyilatkozataik megtételére az elsőfokú bíróság a feleket kifejezetten felhívta. Az alperes kifogásolta, hogy a törvényszék nem állapította meg a jogvita kereteit, ugyanakkor a Pp. 183. § (1) bekezdésének megfelelően ez a kötelezettség éppen, hogy a feleket terheli. A bíróság kizárólag a rendelkezésre álló előadások és bizonyítékok nyomán tud döntést hozni, de nem képes a felek helyett és érdekében eljárni. Sem az alperes, sem a beavatkozó nem tett a mellékletek becsatolásán túl bizonyítási indítványt, tehát a Pp. 6. §-ának megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján hozott ítéletet. A Kbt. hivatkozott 145. §-a pedig a közbeszerzési megelőző eljárásra vonatkozik, amely nem hozható párhuzamba a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő perekkel.

- [11] Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése nem megalapozott.
- [12] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, az alperes pedig teljes elutasítás iránt fellebbezett, ezért az ítéletnek nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdésének megfelelően első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése.
- [13] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes által igényelt adatok, azaz a koncessziós szerződés mellékletei az Infotv. 3. § 5. pontjának megfelelően közérdekű adatnak minősülnek, és azok a közfeladatot ellátó alperes kezelésében állnak. Ebből – az Infotv. 26. § (1) bekezdése értelmében – az következik, hogy azokat az alperesnek az igénylő kérelmére a kért módon ki kell adnia, kivéve, ha valamely, törvényben rögzített megtagadási ok áll fenn. Az ezzel kapcsolatos tényelőadás és bizonyítási kötelezettség az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint az alperest terheli.
- [14] Az ítéletábra kiemeli, hogy a koncessziós szerződés 4., 7., 11., 12. és 13. számú mellékleteiről sem az alperes, sem a beavatkozó nem állította, hogy üzleti titkot tartalmaznának, vagy azokra nézve bármilyen megtagadási ok állna fenn. Bár az alperes a kereset teljes elutasítását kérte, a fentiekre tekintettel a megtagadási ok megjelölésének hiányából az következik, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése és a 26. § (1) bekezdése alapján ezeket az alperesnek a felperes részére az általa kért módon ki kell adnia.
- [15] Az ítéletábra azt is észlelte, hogy a beavatkozó a 18. sorszámú ellenkérelmében a kereset elutasítását csak az 1. számú melléklet, 2. számú melléklet, 3. számú melléklet, 5. számú melléklet, valamint 8/A. és 8/B. számú melléklet tekintetében kérte, tehát a beavatkozó – aki az üzleti titok jogosultja – nem állítja, hogy a 6., illetve a 9. és 10. számú mellékletben üzleti titok lenne, és ezekre a mellékletekre nem is kérte a kereset elutasítását. Ebből az következik, hogy a 6., illetve a 9. és a 10. számú melléklet az Ütv. 1. § (1) bekezdése szerint biztosan nem minősül üzleti titoknak, miután a jogosult nem tette meg az adott helyzetben elvárható magatartást annak titokban tartása érdekében. A 6. számú mellékletre egyéb megtagadási okot egyik fél sem adott elő, tehát az Infotv. 26. § (1) bekezdésének és 31. § (2) bekezdésének megfelelően ezt a mellékletet is ki kell adni.

- [16] A 9. és 10. számú melléklettel kapcsolatban az alperes az elsőfokú eljárásban a 19. sorszámú jegyzőkönyvben hivatkozott a Kbt. szabályaira, ennek a megtagadási oknak a vizsgálatára az ítélet későbbi részében tér vissza.
- [17] A felperes kifogásolta, hogy az alperes az érdemi ellenkérelmében nem jelölte meg kifejezetten az Infotv. 27. § (3) bekezdését a kereset elutasítása jogalapjaként. Ez így is van, ez a jogszabályhely ugyanis sem a 7. sorszámú ellenkérelemben, sem a később tett alperesi nyilatkozatokban nem található meg. Ugyanakkor az alperes egyértelműen hivatkozott arra, hogy a mellékletek kiadását üzleti titokra és a beavatkozó aránytalan sérelmére hivatkozással kívánja megtagadni, így – függetlenül attól, hogy a jogszabályhely az ellenkérelemben nem szerepel – a kereset elutasítása iránti kérelmének jogalapja egyértelműen kiderül, ezért az elsőfokú bíróság helyesen tette, hogy az alperes ellenkérelmét érdemben bírálta el (BH2020. 273).
- [18] Összességében tehát az ítéletáblának arról kellett állást foglalnia, hogy helyesen döntött-e az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a koncessziós szerződés 1., 2., 3., 5., 8/A. és 8/B. számú mellékletében nem található olyan üzleti titkok, amelyek nyilvánosságra kerülése a beavatkozó számára aránytalan sérelmet okozna.
- [19] Az Infotv. 27. § (3) bekezdésének megfelelően közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és helyi önkormányzati költségvetés, illetve európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a védett ismerethez – való hozzáférést, amelynek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy az nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.
- [20] Az Ütv. 1. § (1) bekezdése az üzleti titok fogalmát rendkívül tágan határozza meg, eszerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó titkos – egészben, vagy elemeinek összességeként nem közismert, vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyeknek nem könnyen hozzáférhető –, ennél fogva vagyoni értékkel bíró olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek titokban tartása érdekében a titok jogosultja az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja.
- [21] Eszerint üzleti titoknak minősülhet bármilyen, a beavatkozó gazdasági tevékenységével kapcsolatos adat, amelynek titokban tartása érdekében a szükséges intézkedést megtette. Az ítéletábla egyetértett azzal, hogy a fogalom meghatározás szerint az üzleti titok vagyoni értéke annak titkosságából, tehát az üzleti titok minőségéből ered, annak a következménye, azaz nem az üzleti titok fennállása szempontjából vizsgálendő fogalmi elem. Eszerint az alperesi beavatkozó által kötött, gazdasági tevékenysége körébe tartozó szerződés mellékleteinek tartalma minősülhet üzleti titoknak, ezt azonban azok érdemi tartalmi vizsgálata alapján lehet biztosan kijelenteni. Ugyanakkor az ezen definíciónak megfelelő, azaz üzleti titoknak minősülő adatok esetén sem tagadható meg az egyébként közérdekű adatnak minősülő adatok kiadása, csak akkor, ha ezek megismerése a beavatkozónak az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Tehát a bíróságnak ezen szempontok figyelembevételével kell a mellékletek tartalmát megvizsgálnia.

- [22] Az ítélet tábla a konkrét vizsgálatot megelőzően általános jelleggel kiemeli a következőket.
- [23] A Ht. 2. § (1) bekezdés 26. pontja szerint hulladékgazdálkodás a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, az ilyen műveletek felügyelete, kereskedőként, közvetítőként vagy közvetítő szervezetként végzett tevékenység, a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelő létesítmények utógondozása. A 27b. pontnak megfelelően az állami hulladékgazdálkodási közfeladat együttesen a 26b. és 26c. szerinti hulladékgazdálkodási intézményi résztvételemény és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztvételemény. A Magyar Állam és a MOL Nyrt. – a beavatkozó alapítója – között létrejött koncessziós szerződés szerint – amelybe az alperesi beavatkozó belépett – a szerződés tárgya az állami hulladékgazdálkodási közfeladat gyakorlása jogának koncesszióba adása a Ht. 53/A. § (1) bekezdésének megfelelően. Ebből tehát egyértelműen következik, hogy valamennyi, a perbeli koncessziós szerződéssel lefedett szolgáltatás a törvényi definíció szerint is közfeladatnak minősül. Az állam a Ht. 53/A. § (1) bekezdése szerint úgy döntött, hogy ezt az állami közfeladatot nem saját alapítású szerv útján, hanem koncesszióba adás formájában kívánja ellátni, ez azonban nem változtat azon, hogy az ellátandó szolgáltatások tisztán közfeladatnak minősülnek.
- [24] Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése alapján a közérdekű adatok megismerése és terjesztése alkotmányos alapjog, az Infotv. rendelkezései az alapjog gyakorlásának a módját rögzítik. Tehát az Infotv. rendelkezéseit, köztük a megtagadási okokat is az Alaptörvény e rendelkezésével összhangban kell értelmezni, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is. Egy állam által ellátandó közfeladattal kapcsolatos valamennyi adat vitán felül közérdekű adatnak minősül. Ezzel kapcsolatban üzleti titokra mint megtagadási okra nyilvánvalóan nem lehet hivatkozni akkor, ha az adott szerv, amely a közfeladatot ellátja, nem gazdasági társaság, miután ilyen esetben az üzleti titok fogalma, gazdasági tevékenység híján fel sem merül. Az ítélet táblának ezért az az álláspontja, önmagában nem indokolja, hogy a közfeladattal kapcsolatos adatok szűkebb körben kerüljenek nyilvánosságra azért, mert az állam úgy dönt, hogy az adott közfeladat megszervezését nem saját szerv, hanem gazdasági társaság útján, koncesszióba adással látja el. Ebből az következik, hogy annak a gazdasági életben (is) tevékenykedő szervezetnek, amely közfeladat ellátását koncessziós szerződéssel meg kívánja szerezni – különösen az adott feladatra kizárólagosan, 35 évre –, ezzel a nyilvánossággal számolnia kell, és a jövőbeli üzleti terveit ennek megfelelően kell alakítania, azt is figyelembe véve, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékű – akár a beszerzések piacán bekövetkező – hátrányt jelenthet, mert csak így biztosítható a közérdekű adatok nyilvánossága mint alkotmányos alapjog érvényesülése. Tehát egy közfeladatot gazdasági tevékenységként végző szerv a közfeladattal kapcsolatban a közérdekű adatok kiadása során üzleti titkon alapuló megtagadási okra csak rendkívül szűk körben hivatkozhat, ha az adatról (és az nem az iratról) tett konkrét tényelőadással meg tudja indokolni – és vitatás esetén bizonyítani –, hogy a fent kifejtett, a nyilvánossággal szükségképpen és jogszerűen együtt járó, vélt vagy valós hátrányokon túlmenően valamilyen különösen méltánytalan hátrány, aránytalan sérelem éri azáltal, hogy az állami közfeladattal kapcsolatos, fogalmilag közérdekű adatnak minősülő információk nyilvánosságra kerülnek.
- [25] Az ítélet tábla álláspontja szerint jelen esetben ilyen tartalmú védekezést az alperes és a beavatkozó nem terjesztett elő. Az alperes és a beavatkozó pusztán felállított egy hipotézist arról, hogy amennyiben a leendő alvállalkozók tudomást szereznek arról, hogy mikor, milyen beszerzést, milyen maximális áron kell elvégezni, akkor ennek árfelhajtó hatása lehet. Ez az előadás egy lehetséges scenárió, ami a piacon megtörténhet, ugyanakkor az ítélet tábla rámutat

arra, hogy ugyanígy más végkövetkeztetést tartalmazó hipotézisek is felállíthatóak. Annak megítélése szempontjából, hogy ezen ismeretek nyilvánosságra kerülése – ha valóban olyan konkrétak, ahogy a beavatkozó állítja – valószínűsíthetően árfelhajtó hatással bír-e, nyilvánvalóan jelentősége van annak, hogy az adott beszerzés piaca milyen, azaz van-e több, egymással valódi versenyben álló lehetséges alvállalkozó, illetve milyen a termék vagy a szolgáltatás, azaz a lehetséges alvállalkozók az adott terméket vagy szolgáltatást csak a hulladékgazdálkodási közfeladat körében, vagy általában a hulladékgazdálkodás körében, vagy akár ennél jóval tágabb piacon tudják-e értékesíteni, miután a lehetséges, közgazdaságilag logikus magatartásaik ettől erősen függenek. Abban az esetben, ha olyan termékről vagy szolgáltatásról van szó, ahol nincs valódi verseny az alvállalkozók között, és az adott alvállalkozó a terméket vagy szolgáltatást másnak is el tudná adni, mint a hulladékgazdálkodási közfeladatra monopóliummal rendelkező beavatkozónak, akkor valóban elképzelhető az általa előadott árfelhajtó hatás. Azonban olyan esetben, ha a vállalkozók között az adott szolgáltatás vagy termék piacán valódi verseny van, és ennek a terméknek vagy szolgáltatásnak a megrendelője kizárólag vagy nagyrészt a beavatkozó, akkor viszont ez az árfelhajtó hatás nem várható, miután ebben az esetben a vállalkozóknak azért kell egymással versenyezniük, hogy egyáltalán el tudják adni a terméküket vagy szolgáltatásukat. Ezzel az ítéletábra arra kíván rámutatni, hogy az alperes és a beavatkozó által előadottak csak bizonyos helyzetben és piacokon valószínűsíthetők, arról azonban, hogy melyik beruházásnál, vásárlásnál vagy megrendelésnél mi a releváns piac, ott milyen versenyhelyzet áll fenn, és ezért közgazdaságilag mennyire valószínűsíthető a hivatkozott árfelhajtó hatás, semmit sem adtak elő, tehát a védekezésük legfeljebb egy adott piaci helyzet esetén valószínűsíthető hipotézis, más piaci felállás esetén viszont ugyanilyen valószínűséggel más hipotézis is felállítható.

- [26] Ebből az következik, hogy az alperes és az alperesi beavatkozó védekezése már a megfelelő konkrétság híján sem felel meg az előbbiekből vázolt követelményeknek, azaz a beavatkozó aránytalan sérelme általában, valamennyi hivatkozott melléklet tekintetében nem állapítható meg, arra pedig az ellenkérelem egyes adatonként nem téri ki, hogy melyik érinthet olyan helyzetet, ahol ez mégis valószínűsíthető. Ezért az alperes megtagadási okra hivatkozása önmagában már emiatt biztosan nem alapos, és az adatok kiadásának van helye.
- [27] Emellett az ítéletábra áttekintette az alperesi beavatkozó által becsatolt mellékleteket.
- [28] Az 1. számú melléklet a koncesszor által végzendő állami hulladékgazdálkodási közfeladat leírását tartalmazza öt részben. Az első négy rész a hulladékgazdálkodási feladatokat részletezi, amelyeket az alperesi beavatkozónak el kell látnia. Az ítéletábra rámutat, hogy már ennek a mellékletnek a vizsgálata során is látszik, hogy az alperes és a beavatkozó az ellenkérelem előterjesztése során nem az adatelvet, hanem az iratelveket követték, hiszen vannak a mellékletnek olyan részei, amelyek egészen biztosan nem képezik a beavatkozó üzleti titkát, lévén, hogy a melléklet nagyrészt jogszabályban meghatározott feladatok felsorolását tartalmazza (jogszabályhellyel együtt), ami semmiképpen nem titkos információ. Összességében pedig a szolgáltatások részletezése egyértelműen a beavatkozó által végzendő közfeladat lényegéhez tartozik, tehát – a már kifejtettek szerint – a beavatkozó még akkor is túrni lenne köteles a nyilvánosságot, ha az üzleti érdekei ezáltal sérülnének, kivéve, ha valamely speciális tényállásra tekintettel különlegesen lényeges érdeksérelmet tudna kimutatni. A melléklet tartalma alapján azonban semmi ilyenre nem lehet következtetni. A melléklet 1-4. részében leírt feladatok nagy része a hulladékgazdálkodási jogszabályokban meghatározott feladat, és – az alperes hivatkozásával ellentétben – a feladatléírás nem tartalmaz olyan részleteket, amelyekből meg lehetne állapítani akár azt, hogy az ország területén hol, akár azt, hogy 35 év alatt mikor, pontosan milyen feladatellátási igény vagy kötelezettség merül fel.

Legfeljebb településtípusra, de nem konkrét településekre vagy régiókra található adatok, illetve általános jelleggel céldátumok szerepelnek egy-egy feladattípus fejlesztésére. Ebből semmilyen konkrét beruházás, eszköz- vagy szolgáltatásbeszerzés tartalma, ütemezése, költségkerete nem derül ki. Az 5. részben a koncesszor által teljesítendő bizonyos hulladékgazdálkodási célértékek vannak meghatározva, azonban a táblázat utolsó oszlopából kiderül, hogy mind a célértékek, mind azok számítási módja magyar vagy európai uniós jogszabályokon alapul, így ezek nyilvánosságra kerülése az alperesi beavatkozónak nem jár érdeksérelemmel, különösen nem az állított alvállalkozók versenyét korlátozó érdeksérelemmel, lévén hogy a meghatározott célértékekben sem szerepelnek olyan konkrétumok, amelyekből az elvégzendő beruházások pontos tartalmára lehetne következtetni. Minderre tekintettel az 1. számú melléklet kiadása nem mellőzhető.

- [29] Az 5. számú melléklet 1-4. pontjaiban az 1. számú melléklet pár pontjának a módosítása található, tehát az 5. számú melléklet 1-4. pontjaira érdemben az 1. számú melléklettel kapcsolatban kifejtettek az irányadók.
- [30] A 2. számú melléklet a „Beruházások, beszerzések” címet viseli. Ennek a 2. része nem tartalmaz semmilyen, a beavatkozó által hivatkozott adatot, csak általánosságban rögzíti, hogy a hulladékok energetikai hasznosítása során milyen célok vannak.
- [31] A 2. melléklet 4. része a „Gördülő fejlesztési rendszerterv” címet viseli, és nem a beavatkozó gördülő fejlesztési rendszertervét tartalmazza, hanem azokat a szempontokat, hogy milyen adattartalommal, milyen módon kell ezt a rendszertervet elkészíteni, tehát ebből az alperesi beavatkozó konkrét működésére, különösen jövőbeli beszerzéseire semmilyen következtetést nem lehet levonni, így megtagadási ok nem áll fenn.
- [32] A 2. számú melléklet 1. és 3. része a koncesszor által végzendő beruházásokat, illetve beszerzendő eszközöket rögzíti táblázatos felsorolásban, és ebben szerepel a beruházás, illetve az eszköz leírása, valamint a maximális fajlagos fejlesztési költség. Ezek azok a mellékletek, amelyekről felmerülhetne, hogy indokolt az alperes és az alperesi beavatkozó által előadott kifogás, mely szerint a nyilvánosságra kerülése esetén a leendő lehetséges alvállalkozók, beszállítók tudomást szereznek arról, hogy az alperesi beavatkozó pontosan milyen beruházást vagy beszerzést milyen költséggel kíván elvégezni. Ugyanakkor az ítéletábla már kifejtette, hogy önmagában ennek az ismeretnek csak bizonyos piaci feltételek esetén lehet árfelhajtó hatása, más piaci feltételek esetén ez az árfelhajtó hatás nem valószínűsíthető, az alperes és a beavatkozó pedig egy általános hipotézisen kívül ebben a körben mást nem adott elő. Egyébként pedig, áttekintve ezeket a táblázatokat, az ítéletábla arra a következtetésre jutott, hogy a rubrikák legnagyobb részében nincs olyan konkrétsággal megadva a maximális fajlagos költség, hogy ebből nagyon messzemenő következtetést lehessen levonni. A legtöbb soron bizonyos „kapacitások fejlesztése” található viszonylag nagy összegű maximális fajlagos költséggel, azaz keretösszeggel, ebből nem derül ki, hogy milyen konkrét létesítményt, hol, mikor, milyen beszerzésekkel kívánna fejleszteni az alperesi beavatkozó. Ezen kívül szerepel még költség létesítményre lebontva, de ebben az esetben sem lehet tudni, hogy mikor, hol és pontosan milyen műszaki tartalommal kívánják az adott létesítményt létrehozni. Tehát ezek az adatok nem olyan konkrétak, hogy az állított megtagadási ok megállapítható legyen.
- [33] A 3. részben található bizonyos sorokon – de arányaiban kevés helyen – szerepel a beszerzendő eszközök maximális darabára. Ugyanakkor egyrészt az eszköz általános megnevezésén túl az nem derül ki, hogy pontosan milyen típusú eszközről van szó, azt mikor kívánják beszerezni, hány darab van tervben, kizárólag a maximális fajlagos bekerülési költség a konkrét adat,

másrészt ezek a tételek a beavatkozó által végzendő teljes koncessziós feladathoz képest elenyészőek. Figyelemmel arra, hogy – a már kifejtettek szerint – a nyilvánosság hatásaival a közfeladat 35 éven keresztül ellátására kizárólagos koncessziót szerző társaságnak számolnia kell; továbbá hogy az alperes és a beavatkozó által előadott, árfelhajtó hatással kapcsolatos hipotézis nem feltétlenül és minden körülmények között valószínű; illetve hogy az alperes és a beavatkozó a mellékletben található számos, különböző konkrétságú adatra tekintettel nem adta elő differenciáltan az ellenkérelmét, az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy ezen adatok nyilvánosságra hozatala sem eredményez a beavatkozó oldalán jelentős érdeksérelmet, tehát az adatok kiadásának van helye.

- [34] A 3. számú melléklet 1. része a koncesszor bevételeit tartalmazza. Itt egyrészt jogszabálysöveg található – ami nyilván nem titkos adat –, másrészt egy képlet arról, hogy a koncessziós díjat pontosan hogyan kell kiszámítani, de ez is csak a módszertan, konkrét szám adatok nélkül. Egyébként a 3. számú mellékletnek erre a részére valójában sem az alperes, sem a beavatkozó nem adott elő megtagadási okot, miután csak arra hivatkoztak, hogy a 2. részben található árképzési módszertan nyilvánosságra kerülése sérelmes a beavatkozó számára, mert ennek részét képezik az alvállalkozók indokolt költségeinek és díjainak az árképzésére irányadó rendelkezések is. Emellett az ítéletábra kiemeli, hogy a koncessziós díj az állam koncesszióból származó bevétele, amit a koncesszor köteles az állami költségvetésbe befizetni, ilyen módon közpénz, tehát a nyilvánossága – figyelemmel az Alaptörvény 39. cikk (3) bekezdésére – nem korlátozható.
- [35] A 3. számú melléklet 2. része tartalmazza az árszabályozási módszertan tervezetét. Itt már önmagában a tartalomjegyzékből megállapítható, hogy megint csak nem az adatelvet követve tagadta meg az adatok kiadását az alperes, miután ennek a mellékletnek is van számos olyan adata, amely nem minősülhet üzleti titoknak, például az 1. pont, amely a jogi alapokat határozza meg. Ezzel kapcsolatban az alperes azt kifogásolta, hogy az alvállalkozók költségelszámolásának és díjazásának nyilvánosságra kerülése sérelmes a beavatkozónak, azonban ezt a 9 pontból és két további mellékletből álló 3. számú melléklet 2. részének csak bizonyos pontjai érintik, de hogy ezek közül melyik és miként, azt már sem az alperes, sem a beavatkozó nem jelölte meg. Ezért az ítéletábra csak általánosságban tudja megállapítani, hogy bár valóban szó van arról, hogy a koncesszor társaságnál, illetve a koncesszori alvállalkozóknál milyen típusú költségek milyen módon, vagy milyen vizsgálat eredményeképpen fogadhatóak el, de sem konkrét költségtípusok, sem százalékok, vagy egyéb konkrétumok nem találhatóak a mellékletben, az – a címével egyezően – csak az árképzés, illetve a költségelszámolás pénzügyi módszertanát tartalmazza, ez alapján pedig a beavatkozó jövőbeli konkrét beszerzéseire, azok értékére nem lehet következtetést levonni. Ezért a 3. számú melléklet esetében sem állapítható meg megtagadási ok.
- [36] Az ítéletábra kiemeli, hogy az 5. számú melléklet 5. pontja a becsatolt irat szerint pusztán egy cím, és eszerint az 5. pont a részvételi dokumentáció mellékletét képező árszabályozási módszertan tervezete és az eljárás végleges ajánlati dokumentációjának mellékletét képező árszabályozási módszertan tervezete közötti tartalmi eltéréseket tartalmazza, ezt követően azonban semmilyen szöveg, adattartalom nincs. Ebből vagy az következik, hogy a kettő között nincs eltérés, vagy az, hogy ezen mellékletet hiányosan bocsátotta az alperesi beavatkozó a bíróság rendelkezésére. Bármelyik lehetőség felel meg a valóságnak, az alperes az 5. sorszámú mellékletet mindenképpen teljes terjedelmében köteles kiadni: az 5. pontnak vagy nincs adattartalma, vagyis értelemszerűen nincs olyan adat, amelynek kiadását meg lehetne tagadni, ha pedig van, akkor az adatok becsatolása hiányában a bíróságnak nem áll módjában megállapítani, hogy ez a pont bármilyen megtagadási okkal érintett adatot tartalmazna,

márpedig az Infotv. 31. § (2) bekezdése értelmében ez az alperes terhére esik.

- [37] A 8/A. és a 8/B. számú melléklet két üzletrész adásvételi megállapodást tartalmaz: a 8/A. a Magyar Állam és a koncesszor között az NHKV Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. részvényei 100%-ának adásvételéről, a 8/B. pedig a Magyar Állam és a koncesszor között az NHSZ Nemzeti Hulladékgazdálkodási Szolgáltató Kft. üzletrészének adásvételéről szól. A szerződések szerint a Magyar Állam a Zrt. egyedüli részvényese és a Kft. egyedüli tagja, a két mellékletben tehát két olyan szerződés van, amellyel két korábbi állami cég kizárólagos tulajdonjogát ruházza át az állam a koncesszorra, azaz immár az alperesi beavatkozóra. A felperes ezért helyesen hivatkozott arra, hogy az ezekkel a szerződésekkel kapcsolatos adatok az állami vagyonra, azaz tágabb értelemben vett közpénzre vonatkoznak, így az Alaptörvény 39. cikkének megfelelően közérdekűek, egyébként ezt az alperes és a beavatkozó nem is vitatták. Ezekkel a mellékletekkel kapcsolatban megtagadási okként nem a beavatkozó lehetséges alvállalkozói közötti versenytorzulására hivatkoztak, erre nem is hivatkozhattak volna, hiszen a beavatkozó által megszerzett cégek üzletrészehez az általa később megrendelendő szolgáltatásoknak vagy a beruházásoknak nincs közük. A beavatkozó és az alperes szó szerint ugyanazt adták elő, méghozzá azt, hogy: „az üzletrész-átruházási szerződések a tranzakciók ütemezésének részletes tervét tartalmazzák, melyből megismerhető, hogy a tranzakció során a beavatkozónak további erőforrások kerülhetnek biztosításra a jövőben. A tranzakciók zárásának időbeli ütemezése és az ehhez kapcsolódó részfeladatok, illetve az így a beavatkozónak biztosított további erőforrásokra vonatkozó adatok nyilvánosságra kerülése méltánytalan hátrányt okozna a beavatkozóknak, mivel az adott erőforrásokkal érintett feladatok kapcsán más hasonló erőforrást biztosítani képes, potenciális jövőbeli partnerek tárgyalási pozícióját erősítheti a beavatkozóval szemben ezen adatok ismerete”. Az ítéletábra rámutat, hogy ebből a szövegből nem lehet megállapítani, hogy a „tranzakció”, az „erőforrás”, illetve „az erőforrást biztosítani képes potenciális jövőbeli partnerek” fogalmán az alperes és a beavatkozó valójában mit értenek, azaz a beavatkozónak milyen lehetséges jövőbeli ügyleteivel, illetve milyen jellegű gazdasági vagy egyéb szereplőkkel kapcsolatban lehet sérelmes a szerződések nyilvánosságra kerülése, így az sem világos, hogy mi okozhatna a jövőben a beavatkozónak méltánytalan hátrányt. Az alperes és a beavatkozó annyira kerültek az ezen mellékletekkel kapcsolatos megfogalmazásban a konkrétumokat, hogy ez az értelmezhetőség rovására ment. Ezekre a kérdésekre az ítéletábra a szerződések áttekintését követően sem talált választ, azok semmilyen, jövőben igénybe veendő „erőforrásra” nem utalnak. Minderre tekintettel az ítéletábra nem lát okot arra, hogy a mellékletek kiadását megtagadja.
- [38] Emellett az ítéletábra kiemeli, hogy a koncessziós szerződés szerint a melléklet címe a részesedés-átruházási megállapodások „formája”, illetve az alperes által megadottak szerint a szerződések „mintája”. Ennek megfelelően a bíróságnak becsatolt okiratokból, bár formailag szerződések, bizonyos tartalmi elemek hiányoznak, többek között az aláírás dátuma, a koncesszor megjelölése, a bankszámla és értékpapír-számla adatok, illetve nem szerepel benne a részvényekre és az üzletrészre megállapított előzetes vételár összege sem. Amennyiben ezek a sárga csíkkal jelölt adatok csak a bíróságnak beadott mellékletben lettek kitarva, akkor ezek közül az előzetes vételár semmiképpen nem olyan adat, amelynek kitarvása üzleti titokra hivatkozással lehetséges lenne, hiszen az állami vagyon átruházásának ellenértékéről van szó. Tehát amennyiben az eredeti mellékletben ez szerepel, akkor azt ennek kitarvása nélkül kell kiadnia az alperesnek.
- [39] A 9. és 10. számú mellékletekkel kapcsolatban, amelyek a közbeszerzési eljárás dokumentumait, a koncesszor részvételi jelentkezését és nyertes végleges ajánlatát

tartalmazzák, az alperes az eredeti ellenkérelmében üzleti titokra hivatkozott, majd a perfelvétel során a 19. sorszámú jegyzőkönyvben az ellenkérelmét annyiban megváltoztatta, hogy a korábbiak mellett a Kbt. szabályait is felhívta.

- [40] Az ítéletábra visszaul a korábban írtakra, hogy miután ezekről maga az üzleti titok jogosultja nem állítja, hogy üzleti titkot képeznének, és nem is kérte ellenkérelmében ezekre a mellékletekre a kereset elutasítását, így az Ütv. 1. § (1) bekezdésének megfelelően a 9. és 10. számú melléklet nem üzleti titok.
- [41] A megváltoztatott ellenkérelem a 19. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán található, eszerint: „az üzleti titokkal érintett mellékletek nem tekinthetők közérdekből nyilvános adatnak, a Kbt. 45. § (1) bekezdése betekintési jogot biztosít, de kizárólag a közbeszerzési eljárásban résztvevő nem nyertes ajánlattevőknek. A felperes ennek az ajánlatnak nem volt részese, nem volt fél, ezért nem ismerheti az adatokat. Emellett hivatkozom a Kbt. 44. §-ára és 45. §-ára, továbbá a Kbt. 145. § (2) bekezdésére és 177. § (1) bekezdésére, melyekből következik, hogy polgári bíróság csak akkor alkalmazhat jogkövetkezményt, ha a Kbt. megsértését a döntőbizottság megállapította volna, ilyen eljárás azonban nem volt folyamatban”. Ekkor az alperes 19/A/1. sorszámú iratot is csatolt, ez azonban nem a nyilatkozatát tartalmazza, hanem pusztán a közbeszerzési kommentárból egy bekezdést, amely azt rögzíti, hogy a Kbt. fontos újítása, hogy amennyiben az ajánlatkérő a nyertes ajánlatot a megkötött szerződés mellékletévé teszi, akkor a közzétételi kötelezettség nem vonatkozik az ajánlat azon részeire, adataira, amelyeket a nyertes ajánlattevő a Kbt. 44. §-a alapján jogszerűen minősített üzleti titokká. Ezen adatok tehát annak ellenére, hogy a szerződés mellékleteként a szerződés részét képezik, mégsem minősülnek közérdekből nyilvános adatnak, azaz a jogalkotó az ajánlattevők üzleti titokhoz fűződő érdekeire a közzétételi kötelezettség szempontjából is tekintettel volt. Bár a 19. sorszámú jegyzőkönyvből ez nem derül ki, de a hivatkozás tartalma alapján megállapítható – és ezt a fellebbezés is megerősíti –, hogy az alperes a közbeszerzési iratok tartalmazó 9. és 10. számú melléklet kiadásának megtagadása indokaként hivatkozott a Kbt. szabályaira.
- [42] Jelen per elbírálása szempontjából a Kbt. 145. §-ának és 177. §-ának, azaz a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásának és az azzal kapcsolatos egyéb pereknek semmilyen jelentősége nincs, miután a bíróság a közérdekű adatok kiadása iránti igényről az Infotv. szerinti polgári peres eljárásban dönt, semmiféle közbeszerzéssel kapcsolatos eljárást nem folytat, a Kbt. megsértését nem vizsgálja, jogkövetkezményt nem alkalmaz. Ezen alperesi hivatkozások tehát teljes mértékben irrelevánsak.
- [43] A Kbt. 44. § (1) bekezdése szerint a gazdasági szereplő az ajánlatban, valamint egyéb beadványában elkülönített módon elhelyezett, üzleti titkot tartalmazó iratok nyilvánosságra hozatalát megtilthatja. Az üzleti titkot tartalmazó irat kizárólag olyan információkat tartalmazhat, amelyek nyilvánosságra hozatala a gazdasági szereplő üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna. A gazdasági szereplő az üzleti titkot tartalmazó elkülönített irathoz indokolást köteles csatolni, amelyben részletesen alátámasztja, hogy az adott információ vagy adat nyilvánosságra hozatala miért és milyen módon okoz neki aránytalan sérelmet. A gazdasági szereplő által adott indokolás nem megfelelő, amennyiben az általánosság szintjén kerül megfogalmazásra. A 44. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a gazdasági szereplő nem nyilváníthatja üzleti titoknak Infotv. 27. § (3) bekezdése szerint közérdekből nyilvános adatokat. A 45. § (1) bekezdése azt rögzíti, hogy az adott eljárásban részt vett ajánlattevő vagy részvételre jelentkező az ajánlatok vagy részvételi jelentkezések elbírálásáról készített összegzés megküldését követően legfeljebb 5 napon belül kérheti, hogy más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének üzleti titkot nem tartalmazó

részébe betekinthessen.

- [44] A Kbt. – az 1. § (1) bekezdésének megfelelően – a közbeszerzési eljárásokat, valamint a koncessziós szerzési eljárásokat és az ahhoz kapcsolódó jogorvoslat szabályait tartalmazza, ennek megfelelően a törvény tárgyi hatályába nem tartoznak bele a közérdekű adat kiadásával kapcsolatos perek. Tehát a Kbt. valamennyi szabálya a közbeszerzési eljárásban részt vevő szereplők jogait szabályozza, de erre irányuló törvényi rendelkezés hiányában nem írja felül az Infotv. nyilvánossági szabályait. Tehát jelen perben annak sincs jelentősége, hogy a Kbt. 45. §-a a közbeszerzési eljárás keretein belül hogy szabályozza az egyéb ajánlatkérők betekintési jogát.
- [45] A Kbt. 44. §-a valóban meghatározza az ajánlattevő lehetséges üzleti titkaival kapcsolatos eljárást. Az ítélet tábla kiemeli, hogy a jelen perben nincs adat arra, hiszen egyik fél sem tett erről nyilatkozatot, hogy az alperesi beavatkozó alapítója a közbeszerzési eljárásban mely adatokat jelölt meg akként, hogy azok olyan üzleti titkok, amelyeknek nyilvánosságra hozatala a tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Ennek a jelen eljárásban annyiban lenne jelentősége, hogy amit ajánlattevőként az alperesi beavatkozó alapítója nem jelölt meg ekként, azzal kapcsolatban megint csak nem valósulnak meg az Ütv. 1. § (1) bekezdésében írt fogalmi elemek, azaz ebben az esetben a titokban tartása érdekében nem tette meg az elvárható intézkedéseket. Egyébként pedig maga a Kbt. mondja ki a 44. § (2) bekezdés b) pontjában, hogy még a közbeszerzési eljárás keretei között sem lehet üzleti titoknak minősíteni az Infotv. 27. § (3) bekezdése szerinti adatokat, azaz a Kbt. éppen, hogy nem írja felül az Infotv. rendelkezéseit, hanem kifejezetten arra utal, hogy ami az Infotv. szerint üzleti titokként nyilvánosságra hozható adat, azt a közbeszerzési eljárásban sem lehet jogszerűen üzleti titoknak nyilvánítani. Az ítélet tábla emellett utal arra, hogy NAIH/2019/5557/3. számon a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) is állást foglalt a közbeszerzések adatainak nyilvánosságáról, és egyértelműen arra a következtetésre jutott, hogy a lezárt közbeszerzési eljárások esetén főszabályként az Infotv. szerinti nyilvánosság elve az irányadó. Kifejtette, hogy azok a gazdasági társaságok, amelyek a közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevői, a közpénzekkel gazdálkodás átláthatósága okán túrni kötelesek a közbeszerzési eljárás során keletkezett adataik körében – a védett adatok kivételével – a nyilvánosságot. Az Alkotmánybíróság a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatában megállapította, hogy a közpénzre és a nemzeti vagyona vonatkozó információ közérdekű adatként történt alaptörvényi minősítésének célja az átláthatóság és a közélet tisztasága elvének biztosítása. Ez az elv nemcsak a közpénzre és a nemzeti vagyona, hanem általában véve a közfeladatok ellátásával összefüggő adatok kezelésére is irányadó. Az ítélet tábla az itt kifejtettekre is figyelemmel, a már hivatkozott jogi érvek mentén szintén úgy foglalt állást, hogy önmagában az a tény, hogy a közbeszerzési eljárás során keletkezett iratok vannak a 9. és a 10. számú mellékletben, a nyilvánosságának nem gátja. Minderre tekintettel e mellékletek kiadását sem lehet megtagadni.
- [46] Az alperes fellebbezésében hiányolta, hogy a bíróság nem határozta meg a jogvita kereteit. Az ítélet tábla osztja a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat, a Pp. 183. § (1) bekezdése ugyanis, összhangban a Pp. 2., 3. és 4. §-ában írt alapelvekkel, pont nem rója a bíróságra azt a kötelezettséget, hogy a felek nyilatkozatait valamilyen módon irányítsa, őket anyagi vagy eljárásjogi kérdésekről tájékoztassa. A Pp. 6. §-ának megfelelően a bíróság csak a törvényben konkrétan meghatározott módon és eszközökkel hathat a per folyamatára, az elsőfokú bíróság pedig ennek eleget tett azzal, hogy az alperest az ellenkérelem előterjesztésére felhívta, de semmilyen közrehatási kötelezettsége – és lehetősége – nem volt annak irányítására, hogy az alperes hogyan, mivel védekezzen. A Pp. 317. § (1) bekezdés a) pontja alapján valóban köteles felhívni a felek figyelmét arra, ha a perben szakértő alkalmazása szükséges, jelen esetben

azonban ez a helyzet nem állt fenn. Annak eldöntése, hogy a felek által hivatkozott adatok üzleti titoknak minősülnek-e, azaz a törvényi definíciónak megfelelnek-e, és annak mérlegelése, hogy azok nyilvánosságra kerülése a beavatkozóknak aránytalan sérelmet okoz-e, jogkérdések, és jelen esetben olyan konkrétumú védekezés nem hangzott el, amely valóságtartalmának megítélése esetlegesen különleges szakértelmet kívánt volna.

- [47] Összességében tehát a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a hivatkozott megtagadási okok nem állnak fenn, ezért az alperes köteles a felperes által kért adatokat az általa kívánt módon és formában kiadni. Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.
- [48] Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése nem vezetett eredményre. Ennek következtében az alperes a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes másodfokon felmerült perköltségét megtéríteni, a beavatkozó pedig a 90. § (2) bekezdése szerint a felperes perköltségének azt a részét, amely a beavatkozás miatt merült fel. A felperes a perköltségét megbízási szerződés alapján érvényesítette, amelynek zárt kezelését kérte, ezt egyébként az alperesek nem kifogásolták. A Pf/7. sorszámú csatolt költségjegyzék nyomtatványából meg lehet állapítani, hogy [REDACTED] forint + áfa óradíjjal számolt, amely megfelel a csatolt megbízási szerződésben foglaltaknak. A Pf/7. sorszámú költségjegyzék szerint az alperes fellebbezésére előterjesztett ellenkérelem szerkesztésére 10 munkaórát, a beavatkozó fellebbezésére előterjesztett ellenkérelem megszerkesztésére 9 munkaórát, a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata szerint pedig a tárgyalási részvételre 1 munkaórát számított fel. Miután az alperes és a beavatkozó az ítélet ellen külön-külön fellebbeztek, így a 90. § (2) bekezdésének megfelelően a beavatkozó fellebbezésére előterjesztett fellebbezési ellenkérelemre valóban jogosult a felperes külön költséget felszámítani. Az ítélet, a fellebbezések és a fellebbezési ellenkérelmek terjedelmére és tartalmára tekintettel a megjelölt 9 és 10 munkaóra nem tekinthető eltúlzottnak, így a felszámított költségeket az alperes, illetve az alperesi beavatkozó terhére az ítéltábla elfogadta a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére figyelemmel. A tárgyalással eltöltött további 1 órát azonban csak az alperes köteles megtéríteni, miután a tárgyaláson minimum egy megkezdett órát a felperes képviselője csak az alperesi fellebbezés miatt is köteles lett volna eltölteni. Minderre tekintettel tehát az alperes a felperesnek [REDACTED] munkaóra alapján [REDACTED] forint + áfa, a beavatkozó pedig [REDACTED] munkaóra alapján [REDACTED] forint + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére köteles.
- [49] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint illetékmentes.

Budapest, 2023. szeptember 19.

Dr. Höbl Katalin s. k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

